

COMIAT

El meu Curt Wittlin

Emigdi Subirats
escriptor

Un dels meus més nobles orgulls personals és haver tingut una estreta relació d'amistat i d'intercanvi de coneixements literaris amb la figura de Curt Wittlin durant els darrers anys. Dilluns 23 de setembre ens va deixar un dels més prolífics estudiosos contemporanis de la literatura catalana medieval. S'havia anat fonent durant els darrers mesos a causa d'una malaltia degenerativa, fins que va apagar els ulls finalment a l'hospital de Tortosa.

Nascut Kurt, fent ús de grafia germànica, va veure la primera llum a Reinach, al cantó suís de Basilea-Camp. El fet de conèixer i rebre el mestratge del professor castellonenc Germà Colom a la Universitat de Basilea el va influenciar notablement, atès que el va introduir en els estudis de la llengua catalana que varen esdevenir la seua gran passió. Amb el pas dels anys s'havia de convertir en tot un referent de les investigacions sobre la literatura medieval, el primer Segle d'Or de les nostres lletres. El 1967 va ser nomenat professor de francès a la Universitat de Saskatchewan, a la ciutat canadenca de Saskatoon, de la qual va ser catedràtic de filologia romànica i lingüística històrica.

Ens trobem davant d'un estudiós molt estimat per la seua gentilesa i amabilitat, i per la gran qualitat dels seus treballs filològics. Va formar part de les més importants entitats d'estudis del país i ha estat altament condecorat per les institucions nacionals. Membre de l'Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona i de la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans, la Generalitat de Catalunya li va concedir la Creu de Sant Jordi i l'Institut d'Estudis Catalans va nomenar-lo "Investigador de l'any" el 1999.

Va ser el gran estudiós de l'obra del frare franciscà Francesc Eiximenis (Girona, 1330-Perpinyà, 1409), un dels autors catalans medievals més llegits, copiats, publicats i traduïts, sobre el qual va treure a la llum estudis com: *Psalterium alias Laudatorium* (Toronto, PIMS, 1988), *Lo Llibre de les Dones* (Barcelona, Curial, 1981), *De Sant Miquel Arcàngel* (5è tractat del *Llibre dels Àngels*. Barcelona, Curial, 1983).

A principis del segle XXI, després de 40 anys per terres nord-americanes, va establir-se vora l'Ebre, on va viure amb passió la catalanitat, el desenvolupament dels estudis literaris, la vida literària a casa nostra i, molt especialment, el procés independentista. Soci

d'Òmnium Cultural, altament vinculat al País Valencià, usuari gairebé diari de la Biblioteca Marcel·lí Domingo, caminador i excursionista incansable, durant els darrers anys va rebre tot un seguit d'homenatges merescuts per part d'amics i d'institucions. L'Ajuntament de Tortosa li va encarregar que fes la conferència de la Diada Nacional l'any 2015, mentre que al Campus Terres de l'Ebre de la URV també se li va fer un reconeixement amb la presència de l'alumnat de literatura dels instituts de secundària amb col·laboració amb Òmnium Cultural.

Els professors Lola Badia, Albert Hauf i Emili Casanova, de les Universitats de Barcelona i de València, li van editar un llibre d'homenatge. Es tracta d'*Studia Mediaevalia Curt Wittlin Dicata*, estudis medievals en homenatge a Curt Wittlin, en el qual van participar els més grans especialistes actuals en la literatura catalana del Segle d'Or: Germà Colom, Maria Conca, Jill Webster, Montserrat Piera, Xavier Renedo, Jaume Riera, i molts altres.

La figura de Curt Wittlin ens ha apassionat veritablement a molts. Home polifacètic i polièdric, fidel a la catalanitat, ens deixa un llegat d'estudis veritablement immens. Tanmateix, ens

permetem demanar un reconeixement acadèmic des de la universitat, per tal de mostrar-li admiració i donar-li les gràcies per les hores d'estudi que ha dedicat als nostres escriptors medievals. Eiximenis, Roís de Corella, Joanot Martorell, Ramon Llull han estat acuradament estudiats per aquest suís catalanòfil, així com també Verdaguier, sobre el qual ha publicat diversos llibres que retraten les rutes excursionistes que realitzava Mossèn Cinto pel Canigó i el Pirineu.

Curt Wittlin era suís de naixement, canadenc pel fet laboral, i català de cor i d'ànima. Era un ciutadà que creia en aquest país i volia fomentar tothora les seues lletres més il·lustres. Independentista convençut, s'indignava amb tot l'entramat repressiu de l'Estat es-

panyol, que es va reemprendre amb força justament el dia en què ell ens deia el darrer adéu per a vergonya col·lectiva.

Benvolgut Curt, voldria dedicar-te un vers del gran Gerard Vergés, amb una llàgrima a l'ull en la teua remembrança. *Vull morir len-ta-ment com les acàcies que quan arriba l'abril ja no rebroten.* Amic Curt, el teu abril ha arribat aquest setembre. Dolça remor de l'aigua en el record.

EL DIBUIX DE LA SETMANA

per Jokin Moya

